

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20538/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Поповић Јадранин, адвокат у ..., против туженог ББ ПР, Радња за ... „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Јудита Поповић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 286/23 од 29.03.2023. године, у седници одржаној дана 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 286/23 од 29.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 286/23 од 29.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 4409/2021 од 28.09.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 140.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.06.2017. године до исплате. Обавезан је тужилац да туженом исплати износ од 73.500,00 динара, на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 286/23 од 29.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404.

став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-др.закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац захтевао исплату износа од 140.000,00 динара са затезном каматом. Нижестепени судови су на основу изведених доказа утврдили да су парничне странке биле у облигационом односу по основу уговора о делу, по ком се тужени обавезао да за тужиоца изврши поправку 10 ... инструмената. Након што је преузео ... инструменте од туженог, тужилац је исплатио туженом износ од 120.000,00 динара, али је истакао недостатке на обављени посао. Тужилац је прибавио понуду привредног друштва „ГГ“ доо из ..., Република ..., у којој су спецификовани радови које треба предузети ради поправке предметних ... инструмената, а по тврдњи тужиоца, наведеном друштву исплатио је 1.403,00 евра на име поправке инструмената, због чега сматра да је тужени у обавези да му исплати износ од 140.000,00 динара, јер није извршио посао како је уговорено.

Нижестепени судови су применом одредбе члана 614. и 615. Закона о облигационим односима одбили тужбени захтев, јер су утврдили да недостаци које је тужилац уочио приликом преузимања инструмената од туженог нису по својој природи били скривени недостаци који се нису могли уочити правилним прегледом инструмената. Ови недостаци могли су бити уочени правилним прегледом инструмената који је по свом знању и искуству могао извршити тужилац и ДД, а неки од недостатака били су уочљиви „голим оком“, па како тужилац није благовремено истакао примедбе на извршени посао, то нема право да од туженог захтева исплату утуженог износа.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент оспорава материјалноправне закључке нижестепених судова у погледу примене одредаба члана 614. и 615. Закона о облигационим односима, али погрешна примена материјалног права сама по себи није довољан основ за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Такође, иако се позива на равноправност грађана као разлог за одлучивање о ревизији као посебној, ревидент не указује која су то правна питања у интересу равноправности грађана које треба размотрити, па нема разлога за одлучивање о ревизији као посебној ни по овом основу. Ревизијски наводи углавном се свде на другачију интерпретацију утврђеног чињеничног стања, уз истицање да је тужилац благовремено истакао примедбе на извршени посао, из ког разлога се посебна ревизија такође не може изјавити будући да се ови ревизијски наводи тичу правилности утврђеног чињеничног стања.

Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 08.10.2018. године, а вредност предмета спора је 140.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић